

Fremsat den 26. oktober 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af dyreværnsloven og lov om hold af dyr

(UddannelseskraV og offentliggørelse af kontrolresultater)

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 50 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraV vedrørende dyrevelfærd til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraV vedrørende dyrevelfærd til andre personer, end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, kraV til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.«

2. Efter § 24 f indsættes:

»§ 24 g. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til dyreværnslovgivningen eller Den Europæiske Unions forordninger på dyreværnsområdet. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervsmæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr samt dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.«

§ 2

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, foretages følgende ændring:

1. § 3 a affattes således:

»§ 3 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraV vedrørende dyresundhed til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskraV vedrørende dyresundhed til andre personer, end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, kraV til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.«

§ 3

Loven træder i kraft den 15. januar 2018.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 3 a i lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, bevarer deres gyldighed, indtil de ophæves eller afløses af nye

regler. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
 - 2.1. Uddannelseskraft
 - 2.2. Offentliggørelsesordning
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Uddannelseskraft
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Offentliggørelsesordning
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås indsat en bemyndigelsesbestemmelse i dyreværnsloven til at fastsætte krav om uddannelse vedrørende dyrevelfærd. Samtidig foreslås den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lov om hold af dyr, der indeholder en hjemmel til at fastsætte uddannelseskraft med såvel dyresundheds- som dyrevelfærdsmæssigt sigte, ændret således, at bestemmelsen fremover alene vil give hjemmel til at fastsætte krav om uddannelse vedrørende dyresundhed.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser er i lighed med tilsvarende bestemmelser i en række andre love på Miljø- og Fødevareministeriets område udformet som generelle hjemmel, men på nuværende tidspunkt er det alene hensigten at udarbejde regler om uddannelseskraft for den besætningsansvarlige for erhvervsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner med hjemmel i bemyndigelsesbestemmelsen i dyreværnsloven. Det bemærkes, at regler udstedt med hjemmel i den gældende bemyndigelsesbestemmelse i lov om hold af dyr forbliver gældende, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Derudover foreslås det, at der i dyreværnsloven indsættes en bemyndigelse til, at der administrativt kan fastsættes regler om offentliggørelse af kontrolresultater, sådan som det kendes fra bl.a. fødevareområdet. Den foreslåede bestemmelse er i lighed med tilsvarende bestemmelser i en række andre love på Miljø- og Fødevareministeriets område udformet

som en generel hjemmel, men på nuværende tidspunkt påtænkes den alene anvendt til at indføre en offentliggørelsesordning på hundeområdet.

Det foreslås, at lovændringerne træder i kraft den 15. januar 2018.

2. Lovforslagets baggrund

2.1. Uddannelseskraft

Lovforslaget har til hensigt at skabe hjemmel i dyreværnsloven til udmøntning af ét af indsatsområderne i "Handlingsplan for bedre dyrevelfærd for svin" fra juni 2014 og ét af indsatsområderne i "Handlingsplan for bedre velfærd for fjerkræ" fra september 2015. Begge handlingsplaner indeholder indsatsområder med henblik på via uddannelse at fremme dyrevelfærden. Samtidig med udmøntningen af indsatsområder i de to handlingsplaner er det også fundet hensigtsmæssigt at lade et fremtidigt uddannelseskraft omfatte malkekvæg.

I marts 2014 blev der afholdt et topmøde med deltagelse af repræsentanter fra erhvervet, dyrevelfærdsorganisationer m.fl. Mødet mundede ud i, at den daværende fødevareminister iværksatte udarbejdelsen af "Handlingsplan for bedre dyrevelfærd for svin". Handlingsplanen, der er tiltrådt af regeringen, indeholder en række mål med tilhørende initiativer fordelt på 10 indsatsområder. Ét af indsatsområderne i handlingsplanen er undervisning i dyrevelfærd med det formål at

øge viden om og forståelse for dyrevelfærd via undervisning. Under dette indsatsområde hører fastsættelse af uddannelseskra­v til besætningsansvarlige. Den del af lovforslaget, der vedrører fastsættelse af regler om uddannelseskra­v til besætningsansvarlige i forhold til erhvervsmæssigt hold af svin, skal således ses som en udmøntning af ét af indsatsområderne i svinehandlingsplanen.

Tilsvarende er fastsættelse af uddannelseskra­v til besætningsansvarlige i forhold til æglæggende høner en udmøntning af ét af indsatsområderne i "Handlingsplan for bedre velfærd for fjerkræ" fra maj 2015. Handlingsplanen, der med få justeringer er tiltrådt af regeringen i september 2015, er udarbejdet som følge af, at det daværende Fødevarer­ministerium i juni 2014 iværksatte en gennemgang af fjerkræsektoren (servicetjek) med fokus på dyrevelfærdsforbedringer og mulige byrdelettelser for erhvervet. Servicetjekket blev gennemført af to arbejdsgrupper, der havde deltagelse af fjerkræbranchen, dyreværnsorganisationer samt relevante myndigheder på området. Samtidig blev Det Dyreetiske Råd bedt om at afgive en udtalelse om hold af fjerkræ.

Fjerkræhandlingsplanen indeholder en række mål med tilhørende initiativer fordelt på 4 indsatsområder. Ét af indsatsområderne er bedre velfærd for æglæggende høner, herunder bl.a. et indsatsområde som har til formål at nedbringe dødeligheden for æglæggende høner. I den forbindelse indgår, at miljø- og fødevarer­ministeren gennemfører uddannelseskra­v for ægproducenter. Intentionen er, at uddannelseskra­vet skal løfte kompetenceniveauet generelt i fjerkræbranchen og forbedre management i ægproduktionen, herunder en reduktion af dødeligheden i de forskellige produktionssystemer.

Herudover er det på nuværende tidspunkt tillige fundet hensigtsmæssigt at lade et kommende uddannelseskra­v omfatte den besætningsansvarlige for erhvervsmæssigt hold af mal­kek­væg, idet der som for svin og æglæggende høner er tale om moderne, intensive produktioner, der omfatter et stort antal dyr, hvor solid faglig viden om dyrevelfærd er væsentlig.

Samtidig med, at det foreslås at indføre en hjemmel i dyreværnsloven til at fastsætte kra­v om uddannelse vedrørende dyrevelfærd, foreslås den gældende bemyndigelsesbestem­melse i lov om hold af dyr ændret således, at bestemmelsen fremover kun vil give hjemmel til at fastsætte kra­v om uddannelse vedrørende dyresundhed. Den gældende hjemmel i § 3 a, stk. 3, i lov om hold af dyr til at fastsætte uddannelseskra­v til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af andre dyr end pelsdyr, er endvidere i visse henseender fundet uhensigtsmæssig og ufleksibel. Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2.

2.2. Offentliggørelsesordning

Der er i de senere år blevet iværksat en række initiativer for at forbedre dyrevelfærden på hundeområdet. Fødevarer­styrelsen har bl.a. gennemført en kampagne med det formål at sikre registrering af kenneler, hundehandlere, hundepensioner

og hundeinternater hos Fødevarer­styrelsen og oplyse om dyreværnsreglerne. Sammen med Dyrenes Beskyttelse, Dansk Kennel Klub og Den Danske Dyrlægeforening har Fødevarer­styrelsen desuden iværksat kampagnen "Klar til Hund" målrettet forbrugere, som overvejer at købe hund.

En væsentlig baggrund for initiativerne på hundeområdet er de senere års alvorlige sager med omfattende vanrøgt af hunde på såkaldte hvalpefabrikker. I forlængelse af de tidligere iværksatte initiativer for at forbedre dyrevelfærden for hunde og som led i en målrettet indsats for mere forbruger­oplysning er det vurderet hensigtsmæssigt at følge op med tiltag, som understøtter de lovlige virksomheder på hunde­området, herunder ved at øge offentlighedens kendskab og tillid til disse. Med det formål har Fødevarer­styrelsen på sin hjemmeside offentliggjort lister med de registrerede kenneler, hundehandlere, hundepensioner og hundeinternater.

Det er herudover hensigten at indføre årlige offentlige kontrolbesøg med disse registreringspligtige virksomheder på hundeområdet, hvilket vurderes yderligere at underbygge offentlighedens tillid til de registrerede virksomheder. Denne kontrol indføres med hjemmel i de allerede gældende bestemmelser i dyreværnslovens §§ 18, 24 a og 31 a.

For at øge den tillidsskabende effekt af denne kontrol vil det være hensigtsmæssigt, at resultaterne af kontrollen offentlig­gøres løbende på tilsvarende måde, som det allerede kendes fra smiley-ordningen på fødevarer­området. Målsætningen med denne offentliggørelse er at bidrage til, at forbrugerne på hundeområdet kan træffe deres valg på et mere oplyst grundlag.

Et centralt formål med omlægningen af kontrollen og den dertil knyttede offentliggørelse af kontrolresultater er således at reducere kundegrundlaget for de ulovlige hvalpefabrikker, som ikke lever op til de dyrevelfærdsmæssige krav i lovgivningen.

På baggrund af ovennævnte foreslås, at der indsættes en hjemmel i dyreværnsloven til at offentliggøre kontrolresultater. Det er i første omgang hensigten, at denne offentliggørelsesordning vil blive begrænset til at omfatte de registreringspligtige kenneler, hundehandlere, hundepensioner og -internater.

En væsentlig del af de danske kenneler er små hobbyopdræt, som ikke er omfattet af registreringspligten. Disse såkaldte stueopdræt vil således ikke være omfattet af offentliggørelsesordningen. Der er dog etableret frivillige ordninger, som fremmer dyrevelfærden i disse kenneler. I samarbejde med relevante organisationer, herunder Dansk Kennel Klub, er det hensigten at etablere mulighed for, at også oplysninger fra disse tillidsskabende ordninger bliver offentligt tilgængelige.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Uddannelseskra­v

3.1.1. Gældende ret

Lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, indeholder i § 3 a hjemmel til, at miljø- og fødevarerministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra-
v. I henhold til § 3 a, stk. 1, kan ministeren fastsætte regler om uddannelseskra-
v til personer, som er ansvarlige for landbrugs-
mæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. I tillæg hertil kan ministeren i henhold til § 3 a, stk. 2, i loven fastsætte regler om uddannelseskra-
v til andre personer end de i § 3 a, stk. 1, nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Disse to bemyndigelsesbestem-
melser er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme. § 3 a, stk. 3, giver hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra-
v til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af andre husdyr end de i § 3 a, stk. 1, nævnte. Denne bemyndigelsesbestemmelse er endnu ikke udnyttet.

Indtil 2010 indeholdt lov om landbrugsejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 1202 af 9. oktober 2007, et krav om jordbrugsuddannelse som betingelse for at kunne erhverve en landbrugsejendom med landbrugspligt på 30 ha eller derover. Dette krav blev ophævet i 2010, og bl.a. for at have mulighed for at sikre dyrevelfærden blev der samtidig i lov om landbrugsejendomme som § 11, stk. 2, indsat en bestemmelse, hvorefter miljø- og fødevarerministeren kunne fastsætte bestemmelser om uddannelseskra-
v i forbindelse med egentligt erhvervsmæssigt husdyrhold. Denne bemyndigelsesbestemmelse blev i 2013 overført fra lov om landbrugsejendomme til lov om hold af dyr og her indsat som den gældende § 3 a, stk. 3.

I henhold til den tidligere § 11, stk. 2, i landbrugsloven havde ministeren hjemmel til at fastsætte bestemmelser om uddannelseskra-
v i forbindelse med egentligt erhvervsmæssigt husdyrhold. Af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, jf. Folketingstidende 2009-10, A, L 39 som fremsat, side 15, at egentligt erhvervsmæssigt husdyrhold defineres som dyrehold på mere end 15 dyreenheder. Af bemærkningerne fremgår endvidere, at uddannelseskra-
vet skal opfyldes af den person, der har ansvaret for pasning af dyrene, og at kravet forudsættes at svare til »det grønne bevis« eller til, at en person har praktisk erfaring med pasning og tilsyn af en større besætning af samme dyreart, som vedkommende skal have ansvaret for. Det fremgår endvidere af forarbejderne til bestemmelsen, at kravene til uddannelse primært tager sigte på de dyrevelfærdsmæssige forhold.

»Det grønne bevis« var tidligere én af de jordbrugsuddannelser, hvormed en køber kunne opfylde betingelsen for at erhverve en landbrugsejendom med landbrugspligt på 30 ha eller derover, og uddannelsen sigtede - blandt mange andre emner - på at give kendskab til dyrehold, herunder dyrevelfærd og dyresundhed.

Af bemærkningerne til den gældende bemyndigelse i lov om hold af dyr § 3 a, stk. 3, fremgår, hvad der forstås ved egentligt erhvervsmæssigt husdyrhold, med specifikke grænser for størrelsen af husdyrbesætninger, der kan omfattes af et eventuelt uddannelseskra-
v, jf. Folketingstidende 2012-13, A, L 167 som fremsat, side 5. Ved overførselen af bemyndigelsesbestemmelsen fra lov om landbrugsejendomme til lov om hold af dyr blev bemyndigelsen udvidet til også at gælde mindre husdyrbrug, dvs. husdyrbrug med dyrehold på mindre end 15 dyreenheder.

Der er pt. fastsat uddannelseskra-
v til personer, der har det daglige ansvar for eller er beskæftiget med hold af slagtekyllinger, pelsdyr og visse andre dyrearter (fjervildt, hjortedyr, strudsefugle og ræve).

Med hjemmel i lov om hold af slagtekyllinger, jf. lovbekendtgørelse nr. 54 af 11. januar 2017, er det i § 2, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 245 af 16. marts 2010 om uddannelse og kvalifikationer ved hold af slagtekyllinger fastsat, at den eller de fysiske personer, der har det daglige ansvar for en bedrift med slagtekyllinger, skal have gennemført og bestået et kursus om de emner, der er nævnt i bilag IV til Rådets direktiv 2007/43/EF af 28. juni 2007 om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger.

Endvidere er der med hjemmel i lov om hold af dyr i forhold til pelsdyr, jf. ovenfor, fastsat uddannelseskra-
v til personer, som er ansvarlige for eller er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af mink.

Herudover indeholder § 15 i lov om hold af dyr en bemyndigelse for miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om, at personer, som er beskæftiget med hold af dyrearter, der ikke traditionelt holdes som husdyr i Danmark, skal have deltaget i et af ministeren godkendt kursus. Denne bemyndigelse er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1495 af 10. december 2015 om opdræt af ræve, bekendtgørelse nr. 1496 af 10. december 2015 om opdræt af fjervildt, bekendtgørelse nr. 1509 af 10. december 2015 om opdræt af strudsefugle og bekendtgørelse nr. 1497 af 10. december 2015 om opdræt af hjortedyr. I forhold til ræve bemærkes det, at det siden 1. august 2009 har været forbudt at etablere nye rævehold i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 469 af 15. maj 2014 om forbud mod hold af ræve, og erhvervsmæssigt hold af ræve har været forbudt i Danmark siden 31. december 2016.

Bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr finder anvendelse på hold af landbrugsdyr. Bekendtgørelsen gennemfører Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål. Bekendtgørelsen indeholder minimumskrav, der altid skal være opfyldt ved hold af landbrugsdyr, herunder svin, malkekvæg og æglæggende høner, med mindre strengere krav er fastsat i anden lovgivning. Dette fremgår af bekendtgørelsens § 1. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, at dyrene skal passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan

passes velfærdsmæssigt forsvarligt. Dette krav, som ikke indebærer et formelt krav om uddannelse, kontrolleres i forbindelse med velfærdskontrollen, der udføres af Fødevarestyrelsen, herunder i svinebesætninger, malkekvægsbesætninger og besætninger med æglæggende høner. Det bemærkes i øvrigt, at det af bilaget til Rådets direktiv 1999/74/EF om beskyttelse af æglæggende høner fremgår, at relevante bestemmelser i direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, skal overholdes.

Endelig bemærkes, at Rådets direktiv 2008/120/EF af 18. december 2008 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (kodificeret udgave), der er et minimumsdirektiv, i artikel 6 indeholder en bestemmelse, der pålægger medlemsstaterne at sørge for, at enhver, der beskæftiger eller ansætter personer til pasning af svin, sikrer sig, at disse personer har modtaget instrukser og vejledning om de relevante bestemmelser i artikel 3 og i bilag I til direktivet samt at sørge for, at der er adgang til passende uddannelseskurser, der specielt skal fokusere på velfærdsaspekter. Kravene i direktivets artikel 6 anses i dag for opfyldt ved § 37 i bekendtgørelse nr. 17 af 7. januar 2016 om beskyttelse af svin og ved de udbud, der er af kurser fra landbrugsskoler.

3.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den nuværende hjemmel til at fastsætte uddannelseskrav med såvel dyresundheds- som dyrevelfærdsmæssigt sigte findes i § 3 a i lov om hold af dyr. To væsentlige bærende elementer i lov om hold af dyr er dyresundhed og fødevarer-sikkerhed, mens dyrevelfærd er det bærende element i dyreværnsloven. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt, at der indsættes en hjemmel i dyreværnsloven til at fastsætte uddannelseskrav vedrørende dyrevelfærdsmæssige forhold, således at fremtidig lovgivning om uddannelse vedrørende dyrevelfærd i forhold til landbrugsmæssigt hold af dyrearter, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark, vil kunne fastsættes med hjemmel i dyreværnsloven og ikke med hjemmel i lov om hold af dyr.

Ministeriet finder derudover, at den gældende hjemmel i § 3 a, stk. 3, i lov om hold af dyr, i visse henseender er uhen-sigtsmæssig, idet bestemmelsens lovbemærkninger er meget detaljerede i forhold til en udmøntning af bestemmelsen. Det er således ministeriets vurdering, at tærskelværdierne for, hvornår en besætning skal kunne omfattes af et uddannelseskrav, i højere grad skal kunne tilpasses ny viden på området, herunder strukturudviklingen i landbruget med stadig større besætninger og produktionsformer.

Det foreslås på den baggrund, at den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 3 a i lov om hold af dyr, der giver hjemmel til at fastsætte regler om uddannelseskrav med såvel dyresundheds- som dyrevelfærdsmæssigt sigte, ændres således, at bestemmelsen fremover alene vil give hjemmel til at kunne fastsætte krav om uddannelse på dyresundhedsområdet. Samtidig foreslås, at der i dyreværnsloven indsættes en

parallel bestemmelse, som vil give hjemmel til at fastsætte krav om uddannelse vedrørende dyrevelfærd.

Den foreslåede § 7 i dyreværnsloven vil sammen med den foreslåede nyaffattede § 3 a i lov om hold af dyr udgøre den fremtidige hjemmel for reglerne i den nugældende bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme. Ud over disse allerede gældende regler er det på nuværende tidspunkt alene hensigten at anvende den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 7 i dyreværnsloven til administrativt at fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende dyrevelfærd til besætningsansvarlige i forhold til erhvervsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner. Der er her tale om moderne og intensive produktioner, der ofte omfatter et stort antal dyr, hvor solid grundlæggende viden om dyrevelfærd er væsentlig.

Ved erhvervsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner forstås landbrugsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner i besætninger, der størrelsesmæssigt overstiger nærmere fastsatte tærskelværdier. Det er samtidig Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at definitionen af, hvad der med lovforslaget forstås ved et erhvervsmæssigt hold af husdyr bør være fleksibel, idet ministeriet finder, at begrebet erhvervsmæssigt hold af dyr rykker sig i takt med ændrede produktionsformer og kan være forskellig afhængig af dyrekatégorier.

Ved fastlæggelse af, hvad der skal forstås som erhvervsmæssigt hold af husdyr i relation til svin og malkekvæg, kan det på nuværende tidspunkt være hensigtsmæssigt at operere med de samme grænseværdier (tærskelværdier), som er gældende for krav om obligatorisk sundhedsrådgivning i henholdsvis svine- og kvægbesætninger, jf. bekendtgørelse nr. 1536 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger og bekendtgørelse nr. 1537 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbesætninger. I forhold til hold af svin og hold af malkekvæg er der krav om, at den ansvarlige for en besætning skal indgå aftale med en dyrlæge om sundhedsrådgivning, såfremt størrelsen af besætningen overstiger bestemte tærskelværdier, og der er således allerede ved kravet om obligatorisk sundhedsrådgivning taget stilling til, hvornår et dyrehold har en størrelse, der berettiger til særlige krav for anvendelse af veterinære lægemidler, for målrettet dyrevelfærdsindsats og for smittebeskyttelse. Det bemærkes i den forbindelse, at et væsentligt formål med målrettet dyrevelfærdsindsats i sundhedsrådgivningen er, at dyrlægen og den besætningsansvarlige sammen får sat dyrevelfærd på dagsordenen og får et fælles billede af, om der er problemer i besætningen, og i givet fald hvor. Dette samarbejde forudsætter, at den besætningsansvarlige har de rette kompetencer på dyrevelfærdsområdet. Et kommende uddannelseskrav vil understøtte dette. Det kan endvidere være hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i fastsatte tærskelværdier for krav om obligatorisk sundhedsrådgivning, fordi landmændene så ikke skal forholde sig til forskellige tærskelværdier på området.

Der er ikke regler om sundhedsrådgivning for æglæggende høner, men det er Miljø- og Fødevareministeriets umiddelbare vurdering, at det på nuværende tidspunkt kan være hensigtsmæssigt med en tærskelværdi, der lægger sig op af grænsen for, hvornår reglerne i Rådets direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner finder anvendelse, dvs. minimum 350 æglæggende høner. Ud over hensynet til dyrenes velfærd har direktivet også til formål at udligne forskelle, der kan være med til at fordreje konkurrencevilkårene for landbrugerne i EU og dermed være en hindring for det frie indre marked.

Det er hensigten, at den påtænkte udmøntning af uddannelseskrav, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 7 til dyreværnsloven i forhold til erhvervmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner, skal gælde fremadrettet, dvs. i forhold til personer, der overtager ansvaret som besætningsansvarlig for første gang fra og med kravets ikrafttræden, eventuelt med en frist til opfyldelse af kravet. Med besætningsansvarlig forstås den person, der har det daglige ansvar for pasning af dyrene. Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 1, under bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Uddannelsen skal omhandle dyrevelfærdsmæssige forhold af betydning i forhold til hold af den respektive dyreart. Der skal være særligt fokus på at give den besætningsansvarlige kendskab til gældende lovgivning, dyrenes adfærdsmæssige behov, håndtering af dyr samt dyrevelfærdsmæssige problemstillinger og deres løsning.

Uddannelseskravet vil som udgangspunkt kunne opfyldes i form af den landbrugsuddannelse, der i dag udbydes af landbrugsskolerne, jf. bekendtgørelse nr. 349 af 6. april 2017 om landbrugsuddannelsen. Undtaget fra uddannelseskravet vil være f.eks. dyrlæger eller kandidater i husdyrvidenskab, som via deres uddannelse må forventes at have erhvervet sig de nødvendige kompetencer inden for dyrevelfærd.

Det er Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at det er nødvendigt med et alternativ til landbrugsuddannelsen, således at et krav om uddannelse i stedet kan opfyldes ved, at man har gennemført en anden uddannelse, der i omfang og kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd svarer til landbrugsuddannelsen. Når det vurderes, at det er nødvendigt med et alternativ til landbrugsuddannelsen, skyldes det bl.a. en forventning om, at nye strukturer og ejerformer i husdyrproduktionen vil vinde frem, og at fremtidens besætningsansvarlige derfor ikke nødvendigvis vil blive rekrutteret via landbrugsuddannelsen. En anden uddannelse end landbrugsuddannelsen skal være en selvstændig uddannelse, og det forventes, at uddannelsen vil blive etableret og udbudt af f.eks. landbrugsskolerne. Det vil være Fødevarestyrelsen, der som myndighed skal tage stilling til, om en selvstændigt udbudt anden uddannelse end landbrugsuddannelsen vurderes at tilvejebringe et kompetenceniveau, der i forhold til dyrevelfærd svarer til landbrugsuddannelsen. Fødevarestyrelsen vil skulle godkende et kursus, inden kurset udbydes, herunder indhold og varighed af kurset, krav til underviseres kvalifikationer, eksamen og udstedelse af kursusbeviser.

En anden uddannelse end landbrugsuddannelsen vil skulle have den varighed, der er nødvendig for, at emner vedrørende dyrevelfærd, som er relevante for den pågældende dyreart, kan behandles på en så tilstrækkelig vis, at der opnås samme kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd, som der opnås gennem landbrugsuddannelsen. Når det gælder svin og malkekvæg er det Miljø- og Fødevareministeriets umiddelbare vurdering, at en uddannelse på en uges varighed (fem undervisningsdage) som udgangspunkt vil kunne være tilstrækkeligt til at opnå det nødvendige kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd. Hold af æglæggende høner adskiller sig fra hold af svin og malkekvæg ved, at produktionsformerne er mere standardiserede, i hvert fald når der er tale om egentligt erhvervmæssigt hold af æglæggende høner. Det er ministeriets umiddelbare vurdering, at en varighed på to undervisningsdage som udgangspunkt er nødvendig for, at emner vedrørende dyrevelfærd, som er relevante for æglæggende høner, kan behandles på en så tilstrækkelig vis, at der opnås samme kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd, som der opnås gennem landbrugsuddannelsen.

Der vil i særlige situationer blive mulighed for at opnå dispensation fra uddannelseskravet på baggrund af relevant erhvervs erfaring.

I forhold til den foreslåede nyaffattede § 3 a i lov om hold af dyr er der ikke aktuelle planer om ny udmøntning. Konkret fastsættelse af nye uddannelseskrav vil afhænge af hvilke dyresundhedsmæssige problemer, der skal håndteres. Fokus i uddannelseskrav vil som udgangspunkt være smittebeskyttelse og håndtering af sygdomme og zoonotiske smitstoffer. Bestemmelsen vil sammen med den foreslåede § 7 i dyreværnsloven udgøre den fremtidige hjemmel for reglerne i den nugældende bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme.

Regler, som udmønter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende uddannelseskrav, vil blive fastsat i overensstemmelse med reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU (anerkendelsesdirektivet). Statsborgere fra tredjelande vil også kunne søge om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer med henblik på at udøve erhvervet som besætningsansvarlig eller som anden person, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr i Danmark. Såfremt Fødevarestyrelsen ikke på det foreliggende grundlag kan godkende pågældendes kvalifikationer som modsvarende det danske uddannelseskrav, vil afgørelsen bero på en vurdering af ansøgers kvalifikationer via Styrelsen for Forskning og Uddannelse efter reglerne i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

3.2. Offentliggørelsesordning

3.2.1. Gældende ret

Der er i den gældende dyreværnslov ikke hjemmel til at etablere offentliggørelsesordninger af kontrolresultater på dyrevelfærdsområdet, således som det findes i en række andre love på Miljø- og Fødevarerministeriets område. Hjemler til at etablere offentliggørelsesordninger findes bl.a. i § 64 i lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 55 af 11. januar 2017, og i § 56 i fødevarereloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 12. januar 2017.

I henhold til § 18 i dyreværnsloven kræver erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt drift af hundepensioner og hundehold tilladelse fra Fødevarerstyrelsen.

Med hjemmel i denne bestemmelse er der i bekendtgørelse nr. 1463 af 7. december 2015 om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundehold fastsat nærmere regler for bl.a. indretning, drift og tilsyn for disse registreringspligtige virksomheder. Det følger af bekendtgørelsen, at der er tale om erhvervsmæssigt opdræt af hunde, hvis en kennel avler tre eller flere kuld hvalpe årligt med anvendelse af tre eller flere avlstæver.

Fødevarerstyrelsen besigtiger virksomheden i forbindelse med behandlingen af ansøgningen om tilladelse, men der gennemføres ikke efterfølgende regelmæssig offentlig kontrol. Der er i stedet i bekendtgørelsen fastsat krav om, at der skal være knyttet en praktiserende dyrlæge til virksomheden, og at virksomhederne skal sikre, at denne dyrlæge tilser hundeholdet mindst fire gange årligt.

Oplysninger om de virksomheder på hundeområdet, som har fået meddelt tilladelse til erhvervsmæssig handel med eller opdræt af hunde eller drift af hundepension eller hundehold, har ikke tidligere været umiddelbart tilgængelig for offentligheden, men Fødevarerstyrelsen har siden marts 2017 på styrelsens hjemmeside offentliggjort lister over de pågældende virksomheder.

3.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som led i en målrettet indsats for mere forbrugeroplysning og med henblik på at forbedre dyrevelfærden for hunde er det Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at det vil være hensigtsmæssigt med tiltag, som understøtter de lovlige virksomheder og seriøse opdrættere på hundeområdet. En omlægning af kontrollen og samtidig offentliggørelse af kontrolresultater vurderes således at kunne øge offentlighedens kendskab og tillid til de lovlige virksomheder.

Fødevarerstyrelsens kontrol på hundeområdet har over de seneste år vist, at der i de virksomheder, som drives med tilladelse fra styrelsen, ikke har været alvorlige problemer med dyrevelfærden. Et centralt formål med en offentliggørelsesordning er derfor også at reducere kundegrundlaget for de ulovlige erhvervsmæssige hundehold, som ikke lever op til de dyrevelfærdsmæssige krav i lovgivningen.

Hensigten er således at underbygge tilliden ved at indføre regelmæssig offentlig kontrol med de registreringspligtige

virksomheder på hundeområdet, som udgangspunkt ved gennemførelse af et årligt ordinært kontrolbesøg. Som erfaringerne fra fødevarerområdet viser, øges gennemslagskraften og den tillidsskabende effekt både i relation til virksomhederne og den offentlig kontrol ved, at resultaterne af kontrollen offentliggøres.

Den påtænkte årlige ordinære kontrol i de registreringspligtige virksomheder på hundeområdet indføres med hjemmel i allerede gældende bestemmelser i dyreværnsloven.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der bør ske en behovs- og risikobaseret tilpasning af kontrollens omfang, da det også vil kunne give incitament til høj regel efterlevelse for virksomhederne. En mulig model kunne være, at kontrolfrekvensen reduceres til f.eks. hvert andet år efter 2 på hinanden følgende ordinære kontrolbesøg uden anmærkninger, og virksomheden ikke i øvrigt har fået anmærkninger i den mellemliggende periode. Hvis et ordinært kontrolbesøg medfører en anmærkning som følge af en konstateret overtrædelse, eller hvis der på anden måde konstateres overtrædelser, som udløser anmærkninger, bortfalder en eventuel reduktion, og desuden vil der – som på fødevarerområdet – blive gennemført ekstra kontrolbesøg i virksomheden.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at der i lyset af en regelmæssig offentlig kontrol vil være grundlag for at reducere antallet af lovpligtige tilsyn fra den til virksomheden knyttede dyrlæge fra nu 4 gange årligt til 2 gange årligt, hvilket vil indebære en besparelse for de omfattede virksomheder.

Den påtænkte kontrol- og offentliggørelsesordning, hvor kontrollen skal være gebyrfinansieret, vil blive indført ved en ændring af bekendtgørelse nr. 1463 af 7. december 2015 om erhvervsmæssig handel med og opdræt af hunde samt hundepensioner og hundehold med hjemmel i §§ 18, 24 a og 31 a i den gældende dyreværnslov samt den foreslåede nye bestemmelse i § 24 g. Da kontrollen og offentliggørelsen af resultaterne tillige vil omfatte emner såsom anvendelse af veterinære lægemidler, der er reguleret i medfør af lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 55 af 11. januar 2017, vil bekendtgørelsen også have hjemmel i §§ 53, 58 og 64 i denne lov.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den påtænkte udmøntning af bemyndigelsen i den foreslåede § 7 i dyreværnsloven til at fastsætte uddannelseskra- v på dyrevelfærdsområdet for så vidt angår den besætningsansvarlige for erhvervsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner forventes ikke at få væsentlige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige. Der vurderes således at være meget begrænsede merudgifter for Fødevarerstyrelsen. De udgifter, der måtte være for Fødevarerstyrelsen afholdes indenfor de eksisterende rammer.

Uddannelseskrauet vil for det offentlige kunne indebære udgifter til behandling af ansøgninger om dispensation fra uddannelseskrauet, behandling af ansøgninger om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer fra statsborgere fra andre EU-lande eller tredjelande. Der vil endvidere blive tale om godkendelse af undervisningsprogram/materiale og undervisere i forhold til den selvstændige anden uddannelse end landmandsuddannelsen.

Det er vanskeligt på nuværende tidspunkt at kvantificere disse omkostninger til behandling af ansøgninger eller godkendelse af kurser, men det forventes, at der i forhold til ansøgninger om dispensation eller anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer vil blive tale om et meget begrænset antal ansøgninger, ligesom Fødevarestyrelsen forventer et begrænset ressourceforbrug til godkendelse af kurser.

I forhold til kontrol gennemføres der allerede gebyrfinansieret dyrevelfærdskontrol i svine- og malkekvægsbesætninger samt besætninger med æglæggende høner med henblik på at undersøge, om gældende ret overholdes. I kontrollen indgår i dag kontrol med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000 om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr. Det fremgår af bekendtgørelsens § 3, at dyrene skal passes af et tilstrækkeligt antal personer, der har de relevante faglige færdigheder og kvalifikationer og den relevante faglige viden, således at dyrene kan passes velfærdsmæssigt forsvarligt. Dette er et fast kontrolpunkt i forbindelse med velfærdskontrollen, og kontrol af, om uddannelseskrauet er overholdt, vil således kunne indgå som en naturlig del af kontrollen med personalets kvalifikationer. Opfølgende kontrol er gebyrfinansieret. I opgørelsen af erhvervsøkonomiske konsekvenser er det forudsat, at der er regelefterlevelse.

For så vidt angår udmøntningen af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 24 g i dyreværnsloven med henblik på indførelse af en offentliggørelsesordning på hundområdet estimeres denne at medføre engangsudgifter til udvikling af ordningen på 0,5 mio. kr. i 2017 samt fra 2018 årlige udgifter til drift og vedligeholdelse af IT-system til offentliggørelse af kontrolresultater på 0,5 mio. kr. Disse udgifter kan – modsat udgifter til udførelse af kontrol – ikke gebyrfinansieres og afholdes inden for Fødevarestyrelsens ramme. De estimerede kontroludgifter på ca. 0,8 mio. kr. årligt med hensyn til, at der som udgangspunkt skal gennemføres ét årligt kontrolbesøg i forbindelse med indførelse af offentliggørelsesordningen på hundområdet, gebyrfinansieres.

Lovforslaget har i øvrigt ikke i sig selv økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har i udkast været sendt til Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER), der har vurderet, at lovforslaget i sig selv ikke medfører administrative konsekvenser for erhvervslivet. TER bemærker dog, at der vurderes at være administrative konsekvenser for erhvervslivet forbun-

det med en eventuel udnyttelse af lovforslagets bemyndigelse til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte uddannelsesmæssige krav på dyrevelfærdsområdet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1, samt § 2, nr. 1. Endvidere bemærker TER, at der vurderes at være administrative konsekvenser for erhvervslivet forbundet med en eventuel udnyttelse af lovforslagets bemyndigelse til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler vedrørende etableringen af en offentliggørelsesordning for kontrolresultater, jf. lovforslagets § 1, nr. 2.

Den påtænkte udmøntning af bemyndigelsen til at fastsætte uddannelseskrauet på dyrevelfærdsområdet for så vidt angår den besætningsansvarlige for erhvervsmæssigt hold af svin, malkekvæg og æglæggende høner vil indebære økonomiske konsekvenser for erhvervet, mens dette ikke forventes at indebære nævneværdige administrative konsekvenser for erhvervet.

Det er Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der alene vil være erhvervsøkonomiske konsekvenser for de personer, der vælger en selvstændig anden uddannelse end landbrugsuddannelsen. Dette tilskrives, at personer, der vælger landbrugsuddannelsen, har et ønske om en langt bredere uddannelse og derfor vil vælge denne uddannelse, uanset om der er et uddannelseskrauet til dyrevelfærd for besætningsansvarlige eller ikke.

Erhvervet anslår, at der i forhold til malkekvæg og svin kan blive tale om cirka 20 personer årligt (i forhold til hver dyreart), der vælger at gennemgå en selvstændig anden uddannelse end landbrugsuddannelsen for at opfylde uddannelseskrauet. Antallet af besætninger med æglæggende høner er væsentligt lavere end antallet af malkekvæg- og svinebesætninger, hvorfor antallet af personer, der årligt forventes at have behov for en selvstændig anden uddannelse i dyrevelfærd for æglæggende høner, forventes at være lavere, anslået fra fem til ti personer.

Omkostninger pr. deltager i forhold til en selvstændig anden uddannelse end landbrugsuddannelsen vil ud over omkostninger til deltagelse i undervisningen kunne omfatte tabt arbejdsfortjeneste og f.eks. udgift til vikar.

Der kan endvidere blive tale om begrænsede omkostninger for de, forventeligt meget få, personer, der ønsker at søge om dispensation fra uddannelseskrauet i form af tidsforbrug til udfærdigelse af ansøgning.

I forbindelse med myndighedernes kontrol af, om uddannelseskrauet er opfyldt - hvilket vil ske i forbindelse med den eksisterende velfærdskontrol - vil den besætningsansvarlige eller dennes repræsentant skulle dokumentere, at uddannelseskrauet er opfyldt. Det vurderes, at det tidsmæssige forbrug hertil vil være yderst beskedent (nogle minutter) pr. kontrol. I tilfælde af sanktionering vil der skulle ske gebyrbelagt opfølgende kontrol.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse til etablering af en offentliggørelsesordning på hundområdet vil indebære,

at kontrolresultaterne for hundeområdet vil blive offentliggjort, inden klagemulighederne er udtømte, eller der er faldet endelig dom, da dette er nødvendigt for at sikre, at resultaterne på offentliggørelsestidspunktet fortsat er relevante for forbrugerne. Hensynet til retssikkerhed sikres ved, at Fødevarestyrelsen ændrer den offentliggjorte kontrolrapport, hvis klageren får medhold ved klageinstansen henholdsvis frifindes af domstolene.

Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse til etablering af en offentliggørelsesordning på hundeområdet vil ikke i øvrigt indebære økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Det bemærkes, at regler, som udmønter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende uddannelseskraft, vil blive fastsat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU (anerkendelsesdirektivet).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 3.1.1.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 22. juni til den 4. august 2017 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

A-consult a/s, Advokatrådet, Alternativfondet, Anticimex, Arbejdsgiverforeningen for konditorer, bagere og chokolademagere (AKBC), A/S Mortalin, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Astma- og Allergiforbundet, Bager- og Konditormestre i Danmark, Bech Food – Din Fødevarer konsulent, Biodynamisk Forbrugersammenslutning, Brancheorganisationen for farmaceutiske industrivirksomheder i Danmark, Brancheorganisationen for Kaffe og The (Niels Gade), Brancheorganisationen for Lægemiddelvirksomheder i Danmark (LIF), Brancheorganisationen SPT, Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Bæredygtigt Landbrug, Cbfood ApS, Center for Miljø og Toksikologi på DHI Vand-Miljø-Sundhed, CIBIS – Fødevarerådgivning, Coop Danmark, Dacopa, DAKA, DAKOFO, Danish Seafood Association (DSA), Dankost ApS, Danmarks Aktive Forbrugere, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Biavlerforening, Danmarks Farve- og Lakindustri (FDLF), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Jægerforbund, Danmarks Restauranter og Cafés, Danmarks Skibs-

mæglerforening, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Akvakultur, Dansk Akvarieunion, Dansk Erhverv, Dansk Fåreavl, Dansk Galop, Dansk Gede Union, Dansk Hunderegister, Dansk Kennel Klub, Dansk Kvæg, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Primat Sammenslutning, Dansk Ride Forbund, Dansk Skaldyrcenter, Dansk Supermarked, Dansk Terrier Klub, Dansk Transport og Logistik (DTL), Dansk Travsports Centralforbund, Dansk Træforening, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Erhvervsakademier, Danske Kartofler, Danske Lammeproducenter, Danske Læskedrik Fabrikker, Danske Professionshøjskoler, Danske Regioner, Danske Speditører, Danske Svineproducenter, Danske Universiteter, Datatilsynet, DAZA (Danske Zoologiske Haver og Akvarier), DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, De Samvirkende Købmænd, De Samvirkende Købmænd (Anne-Marie Jensen Kerstens), Den Danske Brancheorganisation for Vitalmidler, Den Danske Dyrælgeforening, Det Danske Fjerkræraad, Det Dyreetiske Råd, Det Sundhedsvidenskabelige Fakultet – KU, Det Veterinære Sundhedsråd, DFO - Dansk Flavour Organisation, DHI - Center for Miljø og Toksikologi, DI Fødevarer, DI Handel, Diabetesforeningen, DTU – Center for Hygiejnisk Design, DTU – Fødevarerinstitutionen, DTU – Veterinærinstitutionen, DO-SO – Dyreværnsorganisationernes Samarbejdsorganisation, Dyrefondet, Dyreforsøgstilsynet, Dyrenes Beskyttelse, Dyreværnsforeningen Alle Dyrs Ret, E-Branche-koden ApS, Ecscom v/Kim Iversen, EFSA - Effektiv Food Safety Advice, Elite Food Aps, Emballageindustrien, EMCON, eSmiley, Eurofins Steins Laboratorium, Faglig Fælles Forbund 3F, Fairtrade Mærket, FEHA, Felis Danica, Fokus på Dyr, Foodcare, Food Diagnostics ApS, FoodEfficiency, Forbrugerrådet Tænk, Force Technology, Foreningen af Danske Spiritusfabrikker, Foreningen af Fiskeauktioner og Samlecentraler i Danmark, Foreningen af Tilsynsfunktionærer, Foreningen Fair Dog, Foreningen for Biodynamisk Jordbrug (biodynamisk), Foreningen for katten, Foreningen Muslingeerhvervet (FME), FS-C.dk (Food Safety Consult), Forsvarsministeriets Ejendomsstyrelse, FødevarerDanmark, FødevarerExpert, Fødevarergruppen, Fødevarerkonceptet, Fødevarer til Medicinske Formål (FMF), Giftforeningen, Greenpeace Danmark, Grøn Hverdag, Grønlands Selvstyre, Hatting-KS A/S, HELSAM, Helsebranchens Leverandørforening, Hestens Værn, Hjerteforeningen, HORESTA, Højmarklaboratoriet a/s, International Transport Danmark, Kantineledernes Landsklub, Kelsen Group, KGH customs services Danmark, KGH customs services Sverige, KL, Kliniske Diætister, København Fur, Kontrolgruppen, Konsumfiskeindustriens Arbejdsgiverforening, Kost, Motion & Sund fornuft (KMS), Kost og ernæringsforbundet, Kræftens Bekæmpelse, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af Danske Mælkeproducenter, Landsforeningen Danske Fugleforeninger (LDF), Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Frie Bønder - Levende Land, Landsforeningen Komitéen mod Dyreforsøg, Landskontoret for Heste, Lolex aps, Lægeforeningen, Maistic Bio Group, Marine Ingredients, Mejeriforeningen, Møllers Fødevarerådgivning, Nemhygiejne, NOAHs Sekretariat (noah), NOPALAX, Nyt Hesteliv, Nærbutikkernes Landsforening, OASA, Plastindu-

strien i Danmark, Professionshøjskolerne, QESH Consult, QMS-Consult, Quality Consulting Denmark, Rådet for Bedre Hygiejne, Rådet for Dyreforsøg, Rådet for Hovpleje og Hestebeslag, Sammark, Sedan, SEGES, Sills & Løndal Rådgivning, Aps, SKAT, Smiley-One, SPF-Danmark, Statens Serum Institut, Stop Spild Af Mad, SundhedsRådet, Tekno-

logisk Institut, TOMO Fødevarerådgivning, Veterinærmedicinsk Industriforening, Videncenter for Svineproduktion, World Animal Protection Danmark og Økologisk Landsforening.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Der vil ikke være økonomiske konsekvenser forbundet med selve lovforslaget.</p> <p>I forhold til udmøntning af offentliggørelsesordningen vil der i 2017 være en éngangsudgift på 0,5 mio. kr. til udvikling af ordningen og fra 2018 årlige udgifter på 0,5 mio. kr. til drift og vedligeholdelse af IT-system til offentliggørelse af kontrolresultater.</p> <p>Den påtænkte udmøntning vedrørende uddannelseskra v forventes ikke at få væsentlige økonomiske konsekvenser for det offentlige.</p> <p>Der henvises til afsnit 4.</p>
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	<p>Der er ingen administrative konsekvenser forbundet med selve lovforslaget.</p> <p>Den påtænkte udmøntning vedrørende uddannelseskra v forventes ikke at få væsentlige administrative konsekvenser for det offentlige.</p> <p>Der henvises til afsnit 4.</p>
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Der vil ikke være økonomiske konsekvenser forbundet med selve lovforslaget.</p> <p>Den påtænkte udmøntning af offentliggørelsesordningen vil ikke indebære økonomiske konsekvenser af betydning.</p> <p>Den påtænkte udmøntning af uddannelseskra v vedrørende dyrevelfærd vil bl.a. medføre udgifter til deltagelse i undervisning, evt. tabt arbejdsfortjeneste og evt. vikar.</p> <p>Der henvises til afsnit 5.</p>

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Der er ingen administrative konsekvenser forbundet med selve lovforslaget. Den påtænkte udmøntning af uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd og offentliggørelsesordningen vil ikke indebære administrative konsekvenser af betydning. Der henvises til afsnit 5, herunder vedrørende Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering (TER)'s vurdering.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Det bemærkes, at regler, som udmønter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende uddannelseskra­v, vil blive fastsat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, som senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU (anerkendelsesdirektivet).	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Dyreværnsloven

Til nr. 1

Dyreværnsloven indeholder ingen bestemmelser om uddannelseskra­v. Kra­v om uddannelse på dyrevelfærdsområdet stilles i dag med hjemmel i § 3 a i lov om hold af dyr i forhold til landbrugsmæssigt hold af husdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark.

Den gældende bestemmelse i § 3 a i lov om hold af dyr indeholder tre bemyndigelsesbestemmelser. I henhold til § 3 a, stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om uddannelseskra­v til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. I henhold til § 3 a, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om uddannelseskra­v til andre personer end de i § 3 a, stk. 1, nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Endelig kan ministeren i henhold til § 3 a, stk. 3, fastsætte regler om uddannelseskra­v til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af andre husdyr end de i § 3 a, stk. 1, nævnte.

Bestemmelserne i § 3 a, stk. 1 og stk. 2, vedrører alene pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark, hvilket i dag er mink og chinchilla. Uddannelseskra­v til personer, som er beskæftiget med hold af ræve er omfattet af § 15 i lov om hold af dyr, idet det bemærkes, at det siden 1. august 2009 har været forbudt at etablere nye rævehold i Danmark,

jf. lovbekendtgørelse nr. 469 af 15. maj 2014 om forbud mod hold af ræve, og erhvervmæssigt hold af ræve har været forbudt i Danmark siden 31. december 2016. Bemyndigelsesbestemmelserne i § 3 a, stk. 1 og 2, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme. Bemyndigelsesbestemmelsen i § 3 a, stk. 3, er ikke udnyttet.

Det foreslås, at der som § 7 indsættes en bestemmelse i dyreværnsloven, som indeholder bemyndigelser svarende til de ovenfor beskrevne, som giver hjemmel til at fastsætte uddannelsesmæssige krav på dyrevelfærdsområdet. Med bestemmelsen kan ministeren endvidere fastsætte regler for, hvornår en besætning med hensyn til størrelse og dyreart skal omfattes af et uddannelseskra­v.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Et uddannelseskra­v skal gælde for den besætningsansvarlige, dvs. den person, som har det daglige ansvar for pasning af dyrene. Dette kan være ejeren eller den person, som ejeren har udpeget til at varetage det daglige ansvar for pasning af dyrene i en besætning. Såfremt den besætningsansvarlige ikke er ejeren selv, vil det være ejerens ansvar at påse, at der på bedriften er en besætningsansvarlig, og at denne opfylder uddannelseskra­vet. Den besætningsansvarlige behøver ikke at være den, som rent faktisk udfører det daglige arbejde med pasning af dyrene, men det er pågæl-

dendes ansvar at påse, at dyrene passes på forsvarlig vis. Hvis den besætningsansvarlige ikke deltager i den daglige pasning af dyrene, forudsættes det, at den besætningsansvarlige er til stede på bedriften i et sådant omfang, at denne kan føre tilsyn med, at pasning af dyrene foregår på forsvarlig vis, herunder at dem, der passer dyrene på daglig basis, har de fornødne kvalifikationer og kompetencer. Dette skal ses på baggrund af, at den besætningsansvarlige som en del af ansvaret for, at dyrene passes forsvarligt, også må have til opgave at sikre, at øvrigt personale har eller bibringes de relevante faglige færdigheder, så dyrene passes velfærdsmæssigt forsvarligt.

Personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr, kan som udgangspunkt være såvel fysiske som juridiske personer, men da det ikke er meningsfuldt at stille uddannelseskrav til f.eks. selskaber, vil de regler, der planlægges fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 1, omfatte uddannelseskrav til den fysiske person, som har det daglige ansvar for pasning af dyrene.

Det er hensigten, at den påtænkte udmøntning af uddannelseskrav i forhold til erhvervmæssigt hold af svin, malkekuvæg og æglæggende høner, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 7, skal gælde fremadrettet, dvs. i forhold til personer, der overtager ansvaret som besætningsansvarlig for første gang fra og med kravets ikrafttræden, eventuelt med en frist til opfyldelse af kravet. Dette vil indebære, at en person, der inden kravets ikrafttræden har haft ansvaret som besætningsansvarlig, ikke vil være omfattet af uddannelseskra- vet, selvom vedkommende efter kravets ikrafttræden skifter til en anden stilling (eventuelt andet ejerskab) som besætningsansvarlig med samme dyreart. Dette forudsætter dog, at den besætning, som vedkommende hidtil har haft ansvaret for, har en størrelse, der som minimum svarer til de grænseværdier, der måtte være fastsat for den pågældende besætningstype med hensyn til, hvornår den ansvarlige for et landbrugsmæssigt husdyrhold omfattes af et uddannelsesk- rav.

Definitionen af, hvad der forstås ved et erhvervmæssigt hold af husdyr, bør være fleksibel, idet begrebet erhvervs- mæssigt hold af dyr rykker sig i takt med ændrede produktionsformer og kan være forskellig afhængig af dyrekategori- er.

Ved fastlæggelse af, hvad der skal forstås som erhvervs- mæssigt hold af husdyr i relation til svin og malkekuvæg, kan det på nuværende tidspunkt være hensigtsmæssigt at operere med de samme grænseværdier (tærskelværdier), som er gæl- dende for krav om obligatorisk sundhedsrådgivning i hen- holdsvise svine- og kvægbesætninger, jf. bekendtgørelse nr. 1536 af 12. december 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for svinebesætninger og bekendtgørelse nr. 1537 af 12. de- cember 2016 om sundhedsrådgivningsaftaler for kvægbe- sætninger. I forhold til hold af svin og hold af malkekuvæg er der krav om, at den ansvarlige for en besætning skal indgå aftale med en dyrlæge om sundhedsrådgivning, såfremt stør- relsen af besætningen overstiger bestemte tærskelværdier,

og der er således allerede ved kravet om obligatorisk sund- hedsrådgivning taget stilling til, hvornår et dyrehold har en størrelse, der berettiger til særlige krav for anvendelse af ve- terinære lægemidler, for målrettet dyrevelfærdsindsats og for smittebeskyttelse.

Ved fastlæggelse af, hvad der skal forstås som erhvervs- mæssigt hold af husdyr i relation til æglæggende høner, kan det på nuværende tidspunkt være hensigtsmæssigt med en tærskelværdi for besætningen på mindst 350 høner, der er grænsen for, hvornår reglerne i Rådets direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner finder anvendelse.

Uddannelsen skal omhandle dyrevelfærdsmæssige forhold af betydning i forhold til hold af den respektive dyreart. Der skal være særligt fokus på at give den besætningsansvarlige kendskab til gældende lovgivning, dyrenes adfærdsmæssige behov, håndtering af dyr samt dyrevelfærdsmæssige pro- blemstillinger og deres løsning.

Uddannelseskra- vet vil som udgangspunkt kunne opfyldes i form af den landbrugsuddannelse, der i dag udbydes af land- brugsskolerne, jf. bekendtgørelse nr. 349 af 6. april 2017 om landbrugsuddannelsen, eller en anden selvstændig uddannel- se end landbrugsuddannelsen. Undtaget fra uddannelseskra- vet vil være f.eks. dyrlæger eller kandidater i husdyrviden- skab, som via deres uddannelse må forventes at have erhver- vet sig de nødvendige kompetencer inden for dyrevelfærd.

Det forventes, at en anden selvstændig uddannelse end land- brugsskolerne vil blive etableret og udbudt af f.eks. landbrugs- skolerne.

En anden uddannelse end landbrugsuddannelsen vil skulle have den varighed, der er nødvendig for, at emner vedrøren- de dyrevelfærd, som er relevante for den pågældende dyre- art, kan behandles på en så tilstrækkelig vis, at der opnås samme kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd, som der opnås gennem landbrugsuddannelsen. Når det gælder svin og malkekuvæg er det Miljø- og Fødevarerministeriets umid- delbare vurdering, at en uddannelse på en uges varighed (fem undervisningsdage) som udgangspunkt vil kunne være tilstrækkeligt til at opnå det nødvendige kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd. Hold af æglæggende høner adskiller sig fra hold af svin og malkekuvæg ved, at produktionsfor- merne er mere standardiserede, i hvert fald når der er tale om egentligt erhvervmæssigt hold af æglæggende høner. Det er ministeriets umiddelbare vurdering, at en varighed på to undervisningsdage som udgangspunkt er nødvendig for, at de emner vedrørende dyrevelfærd, som er relevante for æglæggende høner, kan behandles på en så tilstrækkelig vis, at der opnås samme kompetenceniveau i forhold til dyrevelfærd, som der opnås gennem landbrugsuddannelsen.

Der vil i særlige situationer blive mulighed for at opnå dis- pensation fra uddannelseskra- vet på baggrund af relevant er- hvervs erfaring. Der kan f.eks. være tale om en situation, hvor der er ønske om, at en person, der gennem længere tid

har arbejdet som medarbejder i en besætning, overtager ansvaret for besætningen. Dette kan skyldes, at den besætningsansvarlige, der kan være ejeren, f.eks. på grund af alder eller sygdom ønsker at trække sig tilbage og overdrage ansvaret til en medarbejder, der er fortrolig med besætningen.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* svarer til de gældende bestemmelser i § 3 a, stk. 1 og stk. 3, i lov om hold af dyr i forhold til de personkategorier og dyrearter, for hvilke der kan fastsættes uddannelseskra­v, dog således at bestemmelsen alene hjemler fastsættelse af uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd.

Der vil ved udmøntningen i bekendtgørelsesform med hjemmel i dyreværnslovens § 28, stk. 7, blive fastsat strafbestemmelser for manglende overholdelse af uddannelseskra­vet for den besætningsansvarlige. Hvis den besætningsansvarlige ikke er ejeren selv, vil det tillige påhvile ejeren at sikre, at den besætningsansvarlige opfylder uddannelseskra­vet.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2* bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til andre personer end de i bestemmelsens *stk. 1* nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr. Med andre personer, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, forstås ansatte, som er beskæftiget med hold af pelsdyr på en pelsdyrfarm, men som ikke har et overordnet ansvar for dyreholdet.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2* svarer til den gældende bestemmelse i § 3 a, stk. 2, i lov om hold af dyr i forhold til de personkategorier og dyrearter, for hvilke der kan fastsættes uddannelseskra­v, dog således at bestemmelsen alene hjemler fastsættelse af uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd.

Når lovændringen er vedtaget, vil den foreslåede bestemmelses *stk. 2* sammen med den foreslåede bestemmelses *stk. 1* og den nyaffattede § 3 a i lov om hold af dyr skulle danne hjemmel for videreførelse af de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme, der vil blive videreført i en ny bekendtgørelse. Bekendtgørelsen indeholder et uddannelseskra­v for den eller de fysiske personer, der har det daglige ansvar for driften af en minkfarm, jf. § 3 i bekendtgørelsen, samt et kursuskrav for personer, som beskæftiger sig med pasning af levende mink, jf. § 5 i bekendtgørelsen. Overtrædelse af de videreførte regler vil blive straffet efter de hidtil gældende regler.

Regler, som udmønter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vedrørende uddannelseskra­v, vil blive fastsat i overensstemmelse med reglerne i anerkendelsesdirektivet. Statsborgere fra tredjelande vil også kunne søge om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer med henblik på at udøve erhvervet som besætningsansvarlig i Danmark. Såfremt Fø-

devarestyrelsen ikke på det foreliggende grundlag kan godkende pågældendes kvalifikationer som modsvarende det danske uddannelseskra­v, vil afgørelsen bero på en vurdering af ansøgers kvalifikationer via Styrelsen for Forskning og Uddannelse efter reglerne i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 3* bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, herunder uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og kravene til opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.

Det forventes, at en anden selvstændig uddannelse end landbrugsuddannelsen vil blive etableret og udbudt af f.eks. landbrugsskolerne. Godkendelse af kurser skal sikre, at den udbudte uddannelse i omfang og kompetenceniveau i forhold til de dyrevelfærdsmæssige emner, der er relevante for den pågældende dyreart, svarer til landbrugsuddannelsen.

Det vil være Fødevestyrelsen, der som myndighed skal tage stilling til, om en selvstændigt udbudt anden uddannelse end landbrugsuddannelsen vurderes at tilvejebringe et kompetenceniveau, der i forhold til dyrevelfærd svarer til landbrugsuddannelsen. Fødevestyrelsen vil skulle godkende et kursus, inden kurset udbydes, herunder indhold og varighed af kurset, krav til underviseres kvalifikationer, eksamen og udstedelse af kursusbeviser. Der vil kunne stilles krav om, at uddannelse afsluttes med en eksamen, og at betingelsen for at opnå kursusbevis er, at deltageren har bestået eksamen på et nærmere fastsat minimumsniveau for besvarelse af eksamensspørgsmålene. Der vil kunne stilles formkrav til udformningen af kursusbeviser, og om at udbydere af kurser bl.a. vil skulle forpligte sig til at opbevare kopi af udstedte kursusbeviser i f.eks. fem år efter udstedelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Til nr. 2

Der er ikke i den nugældende dyreværnslov hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultaterne af den offentlige kontrol inden for lovens område. En sådan udtrykkelig hjemmel findes imidlertid i en lang række love på Miljø- og Fødevareministeriets område. Som eksempel kan fremhæves § 56 i fødevareloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 12. januar 2017, som er hjemmel for offentliggørelsesordningen på fødevareområdet, også kendt som smiley-ordningen.

Med henblik på at etablere den påtænkte offentliggørelsesordning på hundeområdet foreslås det derfor med den nye § 24 g at etablere hjemmel for miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultaterne af kontrollen med overholdelse af dyrevelfærdslovgivningen samt EU forordninger på dyreværnsområdet. Den nye offentliggørelsesordning vil blive udformet på tilsvarende måde som den eksisterende offentliggørelsesordning på fødevareområ-

det, og den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse er derfor formuleret, så den svarer til § 56 i fødevareloven.

Bestemmelsen er udformet som en generel hjemmel, der omfatter alle kontrolresultater på dyrevelfærdsområdet. Som nævnt er det på nuværende tidspunkt alene hensigten at udmønte bestemmelsen ved at indføre en offentliggørelsesordning på hundeområdet, idet bestemmelsen dog giver mulighed for at tilpasse ordningen til fremtidige behov, herunder udvide den til andre områder. Ordninger omfattet af bestemmelsen skal være forbrugerorienterede og bidrage til relevant forbrugeroplysning og derigennem understøtte fair konkurrencevilkår.

Forslaget om at etablere lovgrundlaget for en offentliggørelsesordning for de registreringspligtige virksomheder på hundeområdet ved at indsætte udtrykkelig hjemmel i dyreværnsloven er i overensstemmelse med anbefalingerne i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v.

Vurdering af, om den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse skal udnyttes til at etablere en offentliggørelse på et bestemt område, vil ske med udgangspunkt i de kriterier, som er anbefalet i denne betænkning. Dette gælder såvel den påtænkte udmøntning på hundeområdet som eventuelle, kommende udmøntninger. Disse kriterier fremgår i form af en ”tjekliste” i betænkningens kapitel 4, pkt. 6, som opregner seks spørgsmål, som det i betænkningen anbefales, at man gennemgår forud for indførelse af nye ordninger med systematisk offentliggørelse af oplysninger om kontrolresultater og afgørelser m.v. på internettet i ikke-anonymiseret form.

I forhold til den påtænkte offentliggørelsesordning for kontrolresultater på hundeområdet er de seks punkter i ”tjeklisten” gennemgået nedenfor.

Spørgsmål 1: Er der konkret behov for, at der sker offentliggørelse på en sådan måde, at navne på fysiske eller juridiske personer fremgår eller kan udledes af det offentliggjorte?

Ad 1) For at offentliggørelsen kan give forbrugerne reelle informationer, som giver dem mulighed for at træffe deres valg på et oplyst grundlag, er det nødvendigt at offentliggøre navnene på de kontrollerede fysiske eller juridiske personer. Det bemærkes, at det er en forudsætning for offentliggørelsesordninger omfattet af bestemmelsen, at de skal være forbrugerorienterede og bidrage til relevant forbrugeroplysning og derigennem understøtte fair konkurrencevilkår.

Spørgsmål 2: Kan der under ordningen forventes offentliggjort oplysninger om den enkelte fysiske eller juridiske person, hvis offentliggørelse i almindelighed må betragtes som værende særligt indgribende, og som derfor taler imod at etablere ordningen?

Ad 2) Offentliggørelsen vil omfatte både gode og dårlige kontrolresultater, herunder indskærpelser, påbud, forbud og politianmeldelser. Der er således tale om oplysninger, hvor offentliggørelse må anses for særligt indgribende. Dette er

dog nødvendigt for at sikre forbrugerne relevant og aktuel information. Det kan imidlertid ikke udelukkes, at enkelte kontrolresultater vil være uden relevans for forbrugerne. Bestemmelsen indeholder derfor hjemmel til at bestemme hvilke kontrolresultater, der skal offentliggøres.

Spørgsmål 3: Kan der peges på samfundsmæssige hensyn, som taler for at etablere ordningen?

Ad 3) Formålet med den foreslåede offentliggørelse er at medvirke til at højne dyrevelfærden for hunde ved bl.a. at give forbrugerne relevant og aktuel information. Sammen med den påtænkte frivillige adgang til relevante oplysninger om de mindre ikke-registreringspligtige opdræt, såkaldte stueopdræt, vil forbrugerne derved få bedre mulighed for at vælge de seriøse virksomheder og opdrættere på hundeområdet.

Spørgsmål 4: Er de under nr. 3 nævnte samfundsmæssige interesser så tungtvejende, at ordningen – på trods af karakteren af de oplysninger om fysiske og juridiske personer, som kan forventes offentliggjort under ordningen, jf. nr. 2 – bør etableres?

Ad 4) Over de senere år har der været flere alvorlige sager med omfattende vanrøgt af hunde bl.a. på de såkaldte ulovlige hvalpefabrikker, dvs. uregistrerede kenneler, som ikke lever op til de dyrevelfærdsmæssige krav i lovgivningen. Der er derfor behov for en styrket indsats for at forbedre dyrevelfærden for hunde, og den påtænkte offentliggørelsesordning for kontrolresultater på hundeområdet vurderes at kunne yde et væsentligt bidrag til dette.

Spørgsmål 5: Er lovhjemlen til at etablere ordningen klar, og fremgår det i givet fald af bemærkningerne, hvordan der med den påtænkte ordning sker eller vil kunne ske fravigelse af persondataloven og de almindelige regler om tavshedspligt?

Ad 5) Som det fremgår indledningsvis er formuleringen af den foreslåede hjemmel til offentliggørelse på dyreværnslovens område baseret på den tilsvarende gældende bestemmelse i § 56 i fødevareloven. Det kan i den forbindelse henvises til side 91 – 93 i betænkning nr. 1516/2010 om offentlige myndigheders offentliggørelse af kontrolresultater, afgørelser m.v., hvor offentliggørelsesordningen på fødevareområdet i forhold til bl.a. persondataloven bliver gennemgået, og hvoraf fremgår, at denne ordning vurderes at opfylde kriterierne i betænkningen. Det er hensigten, at den påtænkte offentliggørelsesordning for kontrolresultater på hundeområdet i alt væsentligt skal svare til offentliggørelsesordningen på fødevareområdet.

Som på fødevareområdet vil offentliggørelsesordningen på hundeområdet omfatte alle kontrolresultater på området og dermed omfatte bl.a. navn og adresse på de kontrollerede fysiske og juridiske personer, beskrivelse af de ved kontrollen fundne forhold samt eventuelle anmærkninger (indskærpelser, påbud, forbud og politianmeldelser). Der vil således blive tale om behandling af oplysninger omfattet af såvel § 6 i

persondataloven, som oplysninger om strafbare forhold, jf. § 8 i persondataloven.

Det bemærkes i den forbindelse særligt i relation til strafbare forhold, at det på den baggrund er sigtet med den foreslåede bestemmelse om offentliggørelse, at persondataloven skal kunne fraviges, så der ved bekendtgørelse kan skabes hjemmel til offentliggørelse af oplysninger om strafbare forhold. Behandling af oplysninger i forbindelse med offentliggørelsesordningen vil herefter skulle vurderes efter de regler, som udstedes i medfør af den foreslåede bestemmelse og ikke efter behandlingsreglerne i persondatalovens § 8. Persondatalovens øvrige regler vil dog fortsat skulle iagttages.

Det følger af databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, 1. afsnit, at behandling af oplysninger om lovovertrædelser, straffedomme eller sikkerhedsforanstaltninger som udgangspunkt kun må foretages under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis der gælder tilstrækkelige, specifikke garantier i medfør af den nationale lovgivning.

Der er ikke i artikel 8, stk. 5, (eller i bestemmelsens øvrige regler) fastsat materielle behandlingskriterier for, hvornår der kan ske behandling af oplysninger om lovovertrædelser m.v.

Dette spørgsmål må derfor antages at skulle vurderes ud fra direktivets artikel 7, som bl.a. fastsætter, at behandling af personoplysninger kan finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den registeransvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt, eller behandlingen er nødvendig, for at den registeransvarlige eller den eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, der skal beskyttes i henhold til direktivet, går forud herfor.

Det bemærkes, at direktivet giver mulighed for, at medlemsstaterne uafhængigt af de generelle regler har mulighed for at fastsætte særlige betingelser for databehandling på specifikke områder, jf. direktivets artikel 5 og betragtning 22.

Det er på den anførte baggrund opfattelsen, at lovforslaget ligger inden for rammerne af databeskyttelsesdirektivet. Det bemærkes i den forbindelse, at der er væsentlige samfundsmæssige interesser forbundet med den påtænkte offentliggørelsesordning på hundeområdet, idet sigtet er en højnelse af dyrevelfærden for hunde.

Det bemærkes desuden, at der med lovforslaget alene tilsigtes en fravigelse af persondatalovens § 8, og at persondatalovens øvrige regler fortsat vil skulle iagttages, således som det allerede er praksis på fødevareområdet. Det vil således for offentliggørelsesordningen på hundeområdet blive sikret, at databehandlingen sker i overensstemmelse med persondatalovens øvrige bestemmelser, herunder oplysningspligterne

over for den registrerede, jf. §§ 28, 29 og 30 i persondataloven.

Det skal i den forbindelse fremhæves, at databeskyttelsesforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF), som vil finde anvendelse fra den 25. maj 2018, i henhold til side 163 ff. i Justitsministeriets betænkning nr. 1565 om Databeskyttelsesforordningen (2016/679) og de retlige rammer for dansk lovgivning, ikke vurderes at ændre afgørende på den retsstilling, som er beskrevet i betænkningen om offentliggørelse af kontrolresultater. På den baggrund er det Miljø- og Fødevareministeriets vurdering, at de kommende regler for offentliggørelsesordning for kontrolresultater på hundeområdet ikke vil komme i strid med de kommende regler i databeskyttelsesforordningen.

Det kan endeligt bemærkes, at de kommende regler for offentliggørelsesordningen på hundeområdet forinden udstedelsen vil blive forelagt Datatilsynet til udtalelse.

Spørgsmål 6: Hvilke regler bør der af retssikkerhedsmæssige grunde opstilles administrativt for forvaltningsmyndighedens behandling af sager, som falder ind under den påtænkte offentliggørelsesordning?

Ad 6) I lighed med ordningen på fødevareområdet er det hensigten, at kontrolresultaterne for hundeområdet vil blive offentliggjort, inden klagemulighederne er udtømte, eller der er faldet endelig dom, da dette er nødvendigt for at sikre, at resultaterne på offentliggørelsestidspunktet fortsat er relevante for forbrugerne. Hensynet til retssikkerhed sikres ved, at Fødevarestyrelsen ændrer den offentliggjorte kontrolrapport, hvis klageren får medhold ved klageinstansen henholdsvis frifindes af domstolene.

Den foreslåede nye § 24 g er udformet således, at de gennemgåede seks kriterier kan opfyldes.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1, 1. pkt.*, giver således miljø- og fødevareministeren udtrykkelig hjemmel til at fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til dyrevelfærdslovgivningen eller EU forordninger på dyreværnsområdet. Hjemmel til at offentliggøre omfatter resultaterne fra såvel ordinær offentlig kontrol som andre relevante offentlige kontroller, f.eks. resultater fra kontrolkampanjer. Offentliggørelsen kan omfatte kontrol med både national lovgivning og fællesskabslovgivning inden for dyrevelfærdsområdet. Bestemmelsen vil også kunne finde anvendelse i relation til kontrol udført i medfør af de til dyreværnsloven knyttede særlove for specifikke dyrearter. Den påtænkte udmøntning af offentliggørelsesordningen på hundeområdet vil omfatte både gode og dårlige kontrolresultater, herunder indskærpelser, påbud, forbud, politianmeldelser m.v.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1, 2. pkt.*, giver ministeren hjemmel til at fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning for offentliggørelsen. Erfaringerne fra fødevareområdet viser, at kontrolresultaterne skal offentliggøres hurtigst muligt efter kontrollen, for at resultaterne er relevante for forbrugerne. Bestemmelsen giver derfor mulighed for, at kontrolresultater kan blive offentliggjort, inden klagemulighederne er udtømte, eller der er faldet endelig dom. Hvis et kontrolresultat påklages eller indbringes for domstolen, vil det offentliggjorte kontrolresultat efterfølgende i relevant omfang blive korrigeret, hvis klageren får medhold ved klageinstansen henholdsvis frifindes af domstolene.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 1. led*, indeholder hjemmel til at fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervs-mæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr samt dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kontrolresultater efter *stk. 1* tilgængelige for offentligheden. På fødevareområdet er den tilsvarende hjemmel grundlag for krav om, at virksomhederne skal offentliggøre kontrolrapporter på egen hjemmeside, og at detailbutikker skal ophænge den seneste kontrolrapport ved indgangen. Som led i den påtænkte offentliggørelsesordningen på hundeområdet er det også på dette område hensigten at fastsætte regler om, at virksomhederne ved markedsføringen på egen hjemmeside og eventuelt de sociale medier skal gøre kontrolrapporterne tilgængelige for forbrugerne, da en stor del af markedsføringen på området sker på disse medier. Derimod er det ikke hensigten at pålægge virksomhederne på hundeområdet at ophænge kontrolrapporterne, da det ikke vurderes at bidrage væsentligt til forbrugeroplysningen, idet potentielle hundekøbere eller hundeejere typisk ikke besøger en kennel eller pension uden forudgående at have undersøgt markedet hjemmefra.

Virksomhederne kan anvende i øvrigt frit anvende kontrolresultaterne i markedsføringen, så længe det ikke er vildledende. Herved får virksomhederne et positivt incitament til at sikre overholdelse af lovgivningen.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2, 2. led*, giver hjemmel til at fritage virksomheder fra pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige. På fødevareområdet er virksomheder uden fast kontrolfrekvens således fritaget fra at offentliggøre deres kontrolrapporter på deres hjemmeside, da de kan være adskillige år gamle og derfor ikke aktuelle. Da der kan ikke inden for den påtænkte offentliggørelsesordning på hundeområdet ses at være registreringspligtige virksomheder, hvor sammenlignelige forhold gør sig gældende, er det ikke umiddelbart hensigten at udnytte denne undtagelsesmulighed.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 3, 1. pkt.*, giver hjemmel til at fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Som på fødevareområdet er det i den påtænkte offentliggørelsesordning på hundeområdet hensigten, at Fødevarestyrelsen løbende offentliggør kontrolresultaterne på internettet. Der vil i den forbindelse blive søgt etableret søg-

emuligheder, bl.a. geografiske kriterier, så forbrugerne nemt kan finde de relevante kontrolresultater og virksomheder. Ligesom det er kendt fra fødevareområdet, er det hensigten, at også kontrolresultaterne på hundeområdet på basis af objektive kriterier vil blive sammenfattet i en lettilgængelig kategorisering. Denne kategorisering vil blive anskueliggjort ved grafiske symboler.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 3, 2. pkt.*, giver miljø- og fødevareministeren hjemmel til at bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres. Formålet med offentliggørelsen er at sikre forbrugerne relevant og aktuel information, og der kan være kontrolresultater, der vil være mindre relevante for forbrugerne. Offentliggørelse kan eksempelvis være vildledende, hvis den er baseret på en enkelt observation og ikke et egentligt kontrolbesøg. Som eksempel kan nævnes en situation, hvor Fødevarestyrelsen kontrollerer, om en kennel er registreret hos Fødevarestyrelsen som erhvervs-mæssig. I et sådant tilfælde vil en kontrolrapport uden anmærkninger kunne forlede forbrugerne til at tro, at Fødevarestyrelsen havde gennemført kontrol i kennelen og fundet alt i orden. Resultatet af sådanne administrative kontroller uden anmærkninger vil derfor ikke blive omfattet af offentliggørelsen.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 4, 1. pkt.*, giver miljø- og fødevareministeren hjemmel til at bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Som nævnt under bemærkningerne til *stk. 3, 1. pkt.*, er det hensigten, at offentliggørelsesordningen på hundeområdet vil blive offentliggjort på internettet i søgbar form.

Af den foreslåede bestemmelses *stk. 4, 2.-4. pkt.*, fremgår, at ministeren til brug for offentliggørelse på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, kan videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere, at enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres, og at adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.2.2.

Til § 2

Lov om hold af dyr

Den gældende bestemmelse i § 3 a i lov om hold af dyr indeholder tre bemyndigelsesbestemmelser. I henhold til § 3 a, stk. 1, kan miljø- og fødevareministeren fastsætte regler om uddannelseskrav til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. I henhold til § 3 a, stk. 2, kan ministeren fastsætte regler om uddannelseskrav til andre personer end de i § 3 a, stk. 1, nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark. Endelig kan ministeren i henhold til § 3 a, stk. 3,

fastsætte regler om uddannelseskra­v til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af andre husdyr end de i § 3 a, stk. 1, nævnte.

Bestemmelserne i § 3 a, stk. 1 og stk. 2, vedrører alene pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark, hvilket i dag er mink og chinchilla. Uddannelseskra­v til personer, som er beskæftiget med hold af ræve, er omfattet af § 15 i lov om hold af dyr, idet det bemærkes, at det siden 1. august 2009 har været forbudt at etablere nye rævehold i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 469 af 15. maj 2014 om forbud mod hold af ræve, og erhvervsmæssigt hold af ræve har været forbudt i Danmark siden 31. december 2016.

Bemyndigelsesbestemmelserne i § 3 a, stk. 1 og 2, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme. Bemyndigelsesbestem­melsen i § 3 a, stk. 3, er ikke udnyttet.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen i § 3 a i lov om hold af dyr, så den nyaffattede bestemmelse fremover kun indeholder hjemmel til at fastsætte uddannelsesmæssige krav på dyresundhedsområdet.

Den foreslåede nyaffattelse af § 3 a bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyresundhed til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr eller til andre personer, der beskæftiger sig med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr. Hensigten med den foreslåede bestemmelse er, at kunne fastsætte uddannelseskra­v på dyresundhedsområdet for at sikre, at den ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr, samt andre personer, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, får en tilstrækkelig viden om forebyggelse og håndtering af sygdomme og zoonotiske smitstoffer, som kan opstå i en besætning. Med bestemmelsen kan ministeren endvidere fastsætte regler for, hvornår en besætning med hensyn til størrelse og dyreart skal omfattes af et uddannelseskra­v.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* bemyndiger miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyresundhed til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Et uddannelseskra­v vil skulle gælde for den besætningsansvarlige, dvs. den person, som har det daglige ansvar for pasningen af dyrene. Dette kan være ejeren eller den person, som ejeren har udpeget til at varetage det daglige ansvar for pasning af dyrene i en besætning. Såfremt den besætningsansvarlige ikke er ejeren selv, vil det være ejerens ansvar at påse, at der på bedriften er en besætningsansvarlig, og at denne opfylder uddannelseskra­vet. Den besætningsansvarlige behøver ikke at være den, som rent faktisk udfører det daglige arbejde med pasning af dyrene, men det er pågældendes ansvar at påse, at dyrene passes på forsvarlig vis.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1* svarer til den gældende bestemmelse i § 3 a, stk. 1 og stk. 3, i lov om hold af dyr i

forhold til de personkategorier og dyrearter i forhold, til hvilke der kan fastsættes uddannelseskra­v, dog således at bestemmelsen alene hjemler fastsættelse af uddannelseskra­v på dyresundhedsområdet.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2* bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyresundhed til andre personer end de i bestemmelsens stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr. Med andre personer, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, forstås ansatte, som er beskæftiget med hold af pelsdyr på en pelsdyrfarm, men som ikke har et overordnet ansvar for dyreholdet.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 2* svarer til den gældende bestemmelse i § 3 a, stk. 2, i lov om hold af dyr i forhold til de personkategorier og dyrearter i forhold, til hvilke der kan fastsættes uddannelseskra­v, dog således at bestemmelsen alene hjemler fastsættelse af uddannelseskra­v på dyresundhedsområdet.

Regler som udmønter de foreslåede bemyndigelsesbestem­melser i *stk. 1* og *stk. 2* vedrørende uddannelseskra­v, vil blive fastsat i overensstemmelse med reglerne i anerkendelsesdirektivet. Statsborgere fra tredjelande vil også kunne søge om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med henblik på at udøve erhvervet som besætningsansvarlig eller som anden person, som er beskæftiget med landbrugsmæs­sig hold af pelsdyr i Danmark. Såfremt Fødevarestyrelsen ikke på det foreliggende grundlag kan godkende pågældendes kvalifikationer som modsvarende det danske uddannel­seskra­v, vil afgørelsen bero på en vurdering af ansøgers kvalifikationer via Styrelsen for Forskning og Uddannelse efter reglerne i lov om vurdering af udenlandske uddannelseskvalifikationer m.v.

Ved fastsættelse af regler, der udmønter de foreslåede be­myndigelsesbestemmelser i den nyaffattede § 3 a, vil der med hjemmel i § 70, stk. 3, i lov om hold af dyr blive fastsat strafbestemmelser for manglende overholdelse af reglerne.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 3* bemyndiger ministeren til at fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, herunder uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og kravene til opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser. Godkendelse af kurser skal sikre, at den udbudte uddannelse er tilstrækkelig i omfang og kompetenceniveau.

Det vil være Fødevarestyrelsen, der som myndighed skal tage stilling til, om en udbudt uddannelse vurderes at være tilstrækkelig i omfang og kompetenceniveau. Fødevarestyrelsen vil skulle godkende et kursus, inden kurset udbydes, herunder indhold og varighed af kurset, krav til underviseres kvalifikationer, eksamen og udstedelse af kursusbeviser. Der vil kunne stilles krav om, at uddannelse afsluttes med en eksamen, og at betingelsen for at opnå kursusbevis er, at deltageren har bestået eksamen på et nærmere fastsat minimums­niveau for besvarelse af eksamensspørgsmålene. Der vil

kunne stilles formkrav til udformningen af kursusbeviser, ligesom at udbydere af kurser bl.a. vil skulle forpligte sig til at opbevare kopi af udstedte kursusbeviser i f.eks. fem år efter udstedelsen.

Den nyaffattede bestemmelse i § 3 a i lov om hold af dyr vil, når lovændringen er vedtaget, sammen med den foreslåede § 7 i dyreværnsloven danne hjemmel for videreførelse af de gældende regler i bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme, der vil blive videreført i en ny bekendtgørelse. Overtrædelse af de videreførte regler vil blive straffet efter de hidtil gældende regler. Derudover er der ikke aktuelle planer om ny udmøntning. Konkret fastsættelse af nye uddannelseskra­v vil afhænge af hvilke dyresundhedsmæssige problemer, der skal håndteres. Fokus i uddannelseskra­v vil som udgangspunkt være smittebeskyttelse og håndtering af sygdomme og zoonotiske smitstoffer.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 3.1.2.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 15. januar 2018. I stk. 2 foreslås det, at gældende regler udstedt med hjemmel i den gældende § 3 a i lov om hold af dyr bevarer deres gyldighed, indtil de måtte blive ophævet eller afløst af nye regler. Reglerne i den nugældende bekendtgørelse nr. 1510 af 10. december 2015 om uddannelse m.v. af personer, der er beskæftiget i minkfarme, samt uddannelse af personer, der fører direkte tilsyn med aflivning af pelsdyr i pelsdyrfarme, vil blive videreført i en ny bekendtgørelse, herunder videreførelse af bekendtgørelsens strafbestemmelser.

Til § 4

Lovforslagets § 4 indeholder bestemmelse om lovens territoriale gyldighedsområde. Det foreslås, at de foreslåede ændringer ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at ændringerne i lov om hold af dyr vil kunne sættes helt eller delvis i kraft for Grønland ved kongelig anordning med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I dyreværnsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 50 af 11. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 6 indsættes:

»§ 7. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskra­v vedrørende dyrevelfærd til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.«

2. Efter § 24 f indsættes:

»§ 24 g. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse med navns nævnelse af resultater samt art og omfang af sanktioner på grundlag af kontrol, som gennemføres i henhold til dyreværnslovgivningen eller af Den Europæiske Unions forordninger. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at klage ikke har opsættende virkning.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, på hvilken måde og i hvilken form registreringspligtige virksomheder med erhvervmæssig handel med dyr, opdræt af dyr eller formidling af dyr samt dyrepensioner og dyreinternater skal gøre kontrolresultater efter stk. 1 tilgængelige for offentligheden, herunder på hvilke betingelser virksomheder kan fritages for pligten til at gøre kontrolresultater tilgængelige.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelsen, herunder at offentliggørelsen kan ske i elektronisk form. Ministeren kan bestemme, at visse resultater ikke skal offentliggøres.

Stk. 4. Ministeren kan bestemme, at offentliggørelse skal ske på grundlag af et af ministeren oprettet elektronisk informationssystem vedrørende kontrolresultater. Til brug for offentliggørelse kan ministeren på ethvert tidspunkt, herunder periodisk, videregive såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger fra informationssystemet til en ubestemt kreds af modtagere. Enhver har adgang til fra informationssystemet at få meddelt oplysninger, som enten har været offentliggjort, eller som skal offentliggøres. Adgangen omfatter såvel enkeltstående oplysninger som masseoplysninger.«

§ 2

I lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, foretages følgende ændring:

§ 3 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr, der traditionelt holdes som husdyr i Danmark.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af andre husdyr end de i stk. 1 nævnte.

1. § 3 a affattes således:

»**§ 3 a.** Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende dyresundhed til personer, som er ansvarlige for landbrugsmæssigt hold af dyr.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om uddannelseskrav vedrørende dyresundhed til andre personer end de i stk. 1 nævnte, som er beskæftiget med landbrugsmæssigt hold af pelsdyr.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om godkendelse af uddannelseskurser, uddannelsers indhold og varighed, krav til undervisere, eksamen og opnåelse af kursusbevis for gennemført uddannelse samt udformning af kursusbeviser.«

§ 3

Loven træder i kraft den 15. januar 2018.

Stk. 2. Regler udstedt i medfør af § 3 a i lov om hold af dyr, jf. lovbekendtgørelse nr. 925 af 3. juli 2017, bevarer deres gyldighed, indtil de ophæves eller afløses af nye regler. Overtrædelse af reglerne straffes efter de hidtil gældende regler.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilliger.